

ÚtgefandiLæknafélag Íslands
Læknafélag Reykjavíkur**Ritstjórn**Jóhannes Björnsson,
ritstjóri og ábyrgðarmaður
Bryndís Benediktsdóttir
Engilbert Sigurðsson
Gunnar Guðmundsson
Margrét Árnadóttir
Tómas Guðbjartsson
Þóra Steingrimsdóttir**Ritstjórnarfulltrúi**Védís Skarphéðinsdóttir
vedis@lis.is**Blaðamaður og ljósmyndari**Hávar Sigurjónsson
havar@lis.is**Auglýsingastjóri og ritari**Dögg Árnadóttir
dogg@lis.is**Umbrot**Sævar Guðbjörnsson
saevar@lis.is**Upplag**

1700

Áskrift6.840,- m. vsk.
Lausasala
700,- m. vsk.**Prentun, bókband og pökkun**Prentsmiðjan Oddi
Höfðabakka 3-7
110 Reykjavík**© Læknablaðið**

Læknablaðið áskilur sér rétt til að birta og geyma efni blaðsins á rafrænu formi, svo sem á netinu. Blað þetta má eigi afrita með neinum hætti, hvorki að hluta né í heild án leyfis.

Fræðigreinar Læknablaðsins eru skráðar (höfundar, greinaheiti og údrættir) í eftirtalda gagnagrunna: Medline (National Library of Medicine), Science Citation Index (SciSearch) og Journal Citation Reports/Science Edition.

The scientific contents of the Icelandic Medical Journal are indexed and abstracted in Medline (National Library of Medicine), Science Citation Index (SciSearch) and Journal Citation Reports/Science Edition.

ISSN: 0023-7213

Heiðursfélagar Læknafélags Íslands

Á aðalfundi Læknafélags Íslands voru Jón Snædal og Stefán B. Matthíasson kjörnir heiðursfélagar samkvæmt tillögu stjórnar. Jón Snædal hefur starfað ötullega að gerð siðareglna lækna bæði hér heima og á alþjóðlegum vettvangi. Hann er formaður siðfræðiráðs LÍ. Jón hefur undanfarið ár gegnt embætti forseta WMA, alþjóðasamtaka lækna. Stefán hefur um árabil unnið að símenntunarmálum lækna, var formaður námskeiðs- og fræðslunefndar LÍ og LR frá 1987 og formaður Fræðslustofnunar lækna frá 1998-2001. Hér eru heiðursfélagarnir tveir ásamt Birnu Jónsdóttur formanni LÍ.

LISTAMAÐUR MÁNAÐARINS

Að hausti er haldinn árlegur listviðburður í Lundúnum, kaupstefnan Frieze, þar sem alþjóðleg gallerí kynna og selja verk sinna listamanna. Hluti messunnar, Frieze Projects, felst í að bjóða listamönnum að taka þátt í sýningu sem myndar mótvægi við sölubásana. Þar fá umfangsmeiri verk að njóta sín óháð því hversu söluvænleg þau eru, gjarnan tilraunaverk-efni sem hugsuð eru sérstaklega fyrir þessar aðstæður. Í október sem leið var hinu íslenska galleríi Kling og Bang boðið að taka þátt í Frieze Projects og var brugðið á það ráð að flytja barinn Sirkús sem áður stóð við Klapparstíg því sem næst í heilu lagi til Bretlands. Galleríið var stofnað af tíu myndlistarmönnum árið 2003 og hefur æ síðan staðið fyrir fjölbreyttri og kraftmikilli starfsemi heima og erlendis með þátttöku alþjóðlegra listamanna. Lengst af var

galleríið staðsett á besta stað á Laugavegi en fór ekki varhluta af mistæku skipulagsstarfi miðborgarinnar þar sem fjöldi eldri húsa er fórnaf og er starfsemi nú til húsa við Hverfisgötu. Þegar einhverri skemmtilegustu knæpu bæjarins, Sirkús, var lokað því húsnæðið skyldi rífið kann aðstandendum Kling og Bang að hafa runnið blóðið til skyldunnar. Skipti engum togum að innréttingum barsins og framhlið var bjargað og öllu komið saman aftur í smæstu smáatriðum á listsýningunni í Lundúnum. Þá daga sem hún varði skipulagði galleríið röð uppákoma á barnum, tónleika og gjörninga, og til að kóróna stemninguna stóð eigandi barsins vaktina, Sigga Boston, og dældi bjór í gesti og gangandi. Röð myndaðist fyrir utan

dyrnar og hleypt var inn í hollum, rétt eins og á síðkvöldum í Reykjavík þegar fjörið stóð sem hæst.

Til þess að meta listrænt gildi þessa óvenjulega verks þarf að huga að því samhengi sem það varð til í. Annars vegar sem innlegg í listkaupstefnu - aðstandendur hafa haft á orði að þau séu farandsirkús innan hins stóra sirkúss og

láta þannig gagnrýni á sýningarvettvanginn í veðri vaka. Hins vegar í ljósi ríkjandi gildismats í skipulagi miðborgar Reykjavíkur - með því að snúa í listaverk því sem þar hefur verið dæmt á haugana. Sirkús kallast á við hugmyndafræðilega umræðu sem lengi hefur verið í gangi á myndlistarvettvanginum og snýr að umgjörð listaverka og viðmóti þeirra gagnvart áhorfendum. Verkið sækir einnig í gamalgrónar klisjur sem gjarnan

dúkka upp þegar íslensk menning er kynnt erlendis, um skemmtanagleði Íslendinga og um ungæðislega orku þar sem framtaksemi er öllu yfirsterkari. Þá ber verkið með sér fortíðarþrá og keim af naflaskoðun en í því felst líka örlæti enda kom á daginn á sýningunni að gestir kunnu þar vel við sig. Nú er forvitnilegt hvert framhaldið verður, mun Sirkús eiga sér framhaldslíf á einhverjum öðrum vettvangi? Líkast til myndu margir óska þess að barinn opnaði aftur í sinni gömlu mynd á Klapparstíg, enda varla farið að byggja þar í bráð.

Ljósmynd: Bjarni Massi

Markús Þór Andrésson